

חג הגאולה

גליון מיוחד לרגל חג הגאולה י"ט כסלו תשפ"ד

בימים ההם בזמן הזה

סיפור חג הגאולה מעניק מסר לעם ישראל לימים אלה. כל מה שעובר על עם ישראל נועד כדי לגלות את האור הגדול - הגאולה האמיתית והשלימה

המאסר, הכלא והגאולה

עם ישראל מציין בפעם ה-225 את יום גאולתו של רבי שניאור זלמן ממאסרו. מהקיטרוג השמימי לחגיגות בכל מקום בעולם

היהלום שבכתר המלך

סיפורו של הספר היהודי שהודפס באלפי מהדורות. האור שמתגלה בספר התניא והדרך לעבוד את ה' השייכת לכל אחד

גא לשמור על קדושת גליון

— יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד —

רעיון לחג מתורתו של משיח

הקריאה הנצחית לכל אחד ואחת

שאלת החוקר בתוך תא המאסר החייתה את נפשו של אדמו"ר הזקן, והיא מהדהדת מתחילת בריאת העולם ועד לימינו אנו, בדרישה נוקבת לכל אחד ואחד להביא את העולם לתכליתו

עיבוד: שלום דובער ישראלי

שעם יציאת הנשמה מהגוף מסתיימים חייו של האדם... באותם רגעים הרבי היה על סף מצב שכזה, המכונה 'כלות הנפש'.

כאשר השיב לשאלת השר כי אלוקים פונה לכל אדם בשאלה "איכה?!", התעורר לפתע לחשוב על עצמו – האם השלים את מטרות בואו לעולם? התבוננות זו גרמה לו להבין כי מטרתו בעולם היא הפצת תורת החסידות, ולכן אינו יכול לעזוב את העולם עקב תשוקה רוחנית עזה ככל שתהיה, כל עוד לא השלים את תפקידו.

סיפור זה טומן בחובו מסר מהותי:

כל יהודי באשר הוא צריך לדעת כי השאלה "איכה" מופנית אליו, ולא משנה באיזה מצב הוא נמצא.

אל האחד מופנית השאלה "איכה" במשמעותה להימנע מ'כלות הנפש', ואל האחר מופנית השאלה "איכה" בתור קריאה להתמסר ללימוד התורה וקיום מצוות, ולהימנע ממילוי תאוות שונות בעולם.

דרישה זו המופנית לכל יהודי, אינה רק תובעת להתעורר לתשובה ומעשים טובים, אלא גם נותנת כח ועזר לבצע את השליחות הזו בשמחה רבה.

אצל אדמו"ר הזקן הובילה שאלה זו להתחזקות בהפצת תורת החסידות, שהיא הייתה מטרת ירידתו לעולם הזה. בדומה לכך, גם אצלנו שאלה זו מביאה להתחזקות במטרת חייו אנו ובמטרה לשמה ירדה נשמתנו למטה – להביא את העולם לתכלית בריאתו – הגאולה האמיתית והשלימה. כל מצווה ומעשה טוב שאנו מקיימים פועלת את פעולתה, מאירה את העולם ומזרזת את הגאולה בהתגלות מלך המשיח תיכף ומיד ממש.

(ע"פ לקוטי שיחות חלק א, י"ט כסלו עמוד 78)

כאשר שהה אדמו"ר הזקן (בעל ה'תניא' וה'שולחן ערוך', הרבי הראשון של חסידות חב"ד) במאסר בכלא הרוסי, טיפל בחקירתו נציגו האישי של השר, שהיה בקי בתנ"ך וידען בענייני יהדות. באחת הפעמים בהן נכנס השר לתא המאסר, שאל את אדמו"ר הזקן:

בתחילת ספר בראשית (לאחר חטא עץ הדעת), מוצאים אנו את הפסוק "וַיִּקְרָא ה' אֶל-לְהִים אֶל הָאָדָם וַיֹּאמֶר לוֹ אֵיכָה". לשם מה היה צריך הקדוש-ברוך-הוא לשאול את האדם "איכה" (היכן אתה), האם לא ידע היכן נמצא אדם הראשון?

אדמו"ר הזקן שמע את השאלה והשיב כי בוודאי ידע אלוקים היכן היה אדם הראשון, אך רצה לפתוח עמו בשיחה ולכן התחיל בשאלה זו. כאשר שמע השר את התשובה, פנה אל הרבי והגיב: זה הרי פירושו של רש"י על הפסוק, זאת אני כבר יודע. ברצוני לשמוע איך אתה מפרש זאת.

ענה לו אדמו"ר הזקן: כאשר אדם בגיל מסוים (הרבי נקב בגילו המדויק של השר), פונה אליו הקדוש-ברוך-הוא בקריאה נוקבת: איכה? האם ידועה לך מטרת בריאתך עלי אדמות, מה מוטל עליך ומה הספקת לעשות?!

השר התפעל מאוד מהתשובה, ובמיוחד מהעובדה שהרבי ידע את גילו המדויק, והדברים שאיראו עליו חותם עז.

מסתבר כי תשובתו של אדמו"ר הזקן לשאלה, הועילה לא רק לשר הרוסי אלא גם לו עצמו: העובדה כי הוא נאסר וכעת יושב בכלא בגלל הפצת החסידות הביאה את הרבי לשמחה עצומה, שגרמה לו תשוקה יוצאת דופן לדבקות באלוקים. במצבים מסוימים, תשוקה שכזו עלולה לגרום לנשמה להינתק מהגוף ואכן לעלות מעלה מעלה להידבק באלוקים, ומובן מאילו

ספר התנייא והגאולה השלימה

חוצה. מאז קריאה זו הודפס התנייא בכמעט שמונת אלפים מהדורות, המכסות כמעט כל נקודה על פני הגלובוס.

בין היתר, הודפס הספר גם בארצות העולם השלישי, במדינות ערב, ואפילו במדינות אויב תוך כדי מערכות מלחמה, כאשר חסידים הגיעו עם מכונת דפוס ניידת וביצעו את ההדפסה, לעתים תחת אש. ההדפסות תנייא רבות בוצעו גם בבסיסי צה"ל ברחבי הארץ.

על מבצע זה, אמר הרבי שליט"א מלך המשיח כי הוא מזרז את הגאולה. הדפסות רבות אלו הביאו את הספר לשיא עולמי במספר המהדורות שראו אור, בכל נקודה בעולם.

אחת המהדורות המיוחדות יצאה לאור בשנת תנש"א (1991) בכתב ברייל המיועד ללקויי ראייה, על מהדורה מיוחדת זו התבטא הרבי שליט"א מלך המשיח: "בדורנו זה -

כאשר ישנה השלימות דיפוצו מעינותיך חוצה בכל קצוי תבל, ובאופן המובן בשכל בני אדם, אפילו של זה הנמצא בחוצה שאין חוצה הימנו, וגם - תרגום פנימיות התורה ותורת החסידות בלשון עם ועם... עד לימים האחרונים - שנדפס גם (ספר התנייא, תורה שבכתב דחסידות) ב"בריל", הכתב עבור "סגי נהור" רחמנא ליצלן". ובכך נשלמה הפצת המעינות והעולם מוכן לגאולה.

בשנת תקנ"ז (1797) הובא ספר התנייא, על ידי מחברו לבית הדפוס. עזו היה רצונו של רבינו הזקן שהדפסת הספר תושלם עד ליום י"ט בכסלו, יום הסתלקות מורו, רבינו המגיד ממעזריטש, אך לבסוף הסתיימה ההדפסה ביום כ' כסלו.

חסידים ראו בהדפסה זו, שלב מכריע בהפצת מעיינות החסידות. וקישרו זאת לדברי מלך המשיח בעליית נשמת הבעל שם טוב בהיכלות העליונים אשר הוא יגיע לעולם "לכשיפוצו מעינותיך חוצה". הספר הקדוש קיבל את כינויו "תורה שבכתב של תורת החסידות" ומביא בצורה מסודרת את יסודות החסידות.

גדולי ישראל לאורך הדורות ציינו באופן מיוחד את השפעתו החשובה של הלימוד בספר, על הלומד. רבי זושא מאניפולי התבטא: "עם ספר התנייא יצעדו לקבל את פני משיח צדקנו".

הדפסה בכל מקום

לספר יצאו עד היום עשרות רבות של ספרים המבארים את דבריו, ברמות לימוד שונות ומגוונות ובשלל שפות. במקביל רבות יהודים שומרים על תקנת לימוד החת"ת, במסגרתו נלמד מידי יום קטע קצר מתוך הספר, כשלימודו מתחיל מידי שנה בי"ט כסלו.

הרבי שליט"א מלך המשיח קרא להדפיס את ספר התנייא בכל מקום בו גרים יהודים ובכך להפוך כל מקום שכזה למרכז אשר ממנו מופצים המעינות

הדפסת ספר התנייא בצורת עזה בשבוע שעבר

יש לנו חדשות בשבילך...

אתר הגאולה

חדשות, דעות, חדשות חב"ד, עיני גאולה ומשיח וכל מה שצריך בלחיצת כפתור

www.hageula.com הגאולה

עוצו עצה ותופר, דברו דבר ולא יקום

קו ישיר מחבר בין שירת האמונה ב-770 שבניו יורק, לבין האירועים שהתרחשו באותה שעה בדרום הארץ • גילויי האמונה שצפו לאחר האירועים מגלים את החיבור בין המתרחש כאן למטה לבין העולמות העליונים • כעת כל אחד יכול ליטול חלק בהבאת הגאולה האמיתית והשלימה על ידי לימוד עניני משיח וגאולה

האלפים ב-770 במוצאי שמחת תורה השנה (צילום: דוב בער הכטמן)

ממש באותה שעה, בה החלו לשיר את הניגון "עוצו עצה ותופר" בעוד הקהל הרב פונה ומבקש את ברכת הרבי שליט"א מלך המשיח לניצחון עם ישראל, פורצים החיילים בשורת מתקפות לאורך הישובים השונים. אחרי שלש שעות מורטות עצבים, אחרי זמן ניכר בו לא היה ברור ידו של מי גוברת, החל המהפך. החיילים היקרים, במסירות נפש, החלו במרתון של שעות ארוכות, כשהם מחלצים אזרחים בית אחר בית

הזימון למילואים. הם יעשו מנין מהיר, יקדישו מספר דקות לקיום הקפות שמחת תורה, ויצאו עם בגדי החג לשדה התעופה, בדרום ארצה.

ממש באותה שעה, בה החלו לשיר את הניגון "עוצו עצה ותופר" בעוד הקהל הרב פונה ומבקש את ברכת הרבי שליט"א מלך המשיח לניצחון עם ישראל, פורצים החיילים בשורת מתקפות לאורך הישובים השונים. אחרי שלש

גדול מהשוהים במקום, הינם אזרחים שהגיעו מישראל, על מנת לחגוג את הימים השמחים במחיצת הרבי שליט"א מלך המשיח. לכל אחד ישנם קרובי משפחה הנמצאים בארץ ישראל, והתמונה הלא בהירה, רק הוסיפה למימדי עוצמת השירה.

מאוחר יותר, לפנות בוקר, יתייצבו קבוצה גדולה מקרב אותם אזרחים, אלו שקיבלו בהודעה את

בשעה 6:29, בבוקרו של חג שמחת תורה ה'תשפ"ד, הכל השתנה. בחסות אלפי טילים שנורו לעבר ישראל, המתקפה הרצחנית של מחבלי החמאס ימ"ש יצאה לדרך, כשהם פורצים את הגבול, פוצעים רבים, הורגים למעלה מאלף ומאתיים נרצחים הי"ד, חוטפים למעלה ממאתיים איש, בהם תינוקות רכים ומבוגרים, ומשתלטים על בתים ומבנים בישובי הדרום.

למתח הרב ששרר באותה שעה אצל כל עם ישראל, נוסף הבלבול וחוסר המידע. בניגוד לציפיות כי האירוע יסתיים בתוך שעה קלה, לקח זמן רב להבין את מימדיו ולהזניק כוח שיפעל בצורה מסודרת מול המחבלים הארורים.

בעוד החיילים עושים את ההכנות במהירות הבזק, לקראת ההסתערות בתוך הקיבוצים והישובים, הרי שבבתים רבים נפתחו ספרי התהלים, ועוד לפני שנאמרו תפילות החג, החלו רבים לומר פרקי תהלים לזכות עם ישראל.

באותה שעה, במרחק של 9,151 קילומטר, היתה זו שעת לילה מאוחרת. ליל חג שמיני עצרת, היום הראשון מתוך שני ימי החג של שמחת תורה בחו"ל. ב-770, בית מדרשו של הרבי שליט"א מלך המשיח, עוד רקדו אלפים בהקפות הנהוגות בלילה זה. השמחה היתה עד לב השמים. במקום אין מי שמחובר בתוך החג לכלי תקשורת, ואיש אינו מעלה על דעתו מה מתחולל בארץ הקודש, באותם רגעים ממש.

זמן קצר לאחר מכן, מתחילות להתפשט השמועות. שוטר מקומי המוצב בעמדת שמירה סמוכה עידכן בנעשה את המתפללים שיצאו מבית הכנסת, והדאגה עברה יחד עם הידיעות הראשוניות מפה לאוזן.

חלפו כבר כשלוש שעות מפתחת המלחמה, וב-770 החלו לשיר את הניגון על המילים: "עצו עצה ותופר, דברו דבר ולא יקום, פי עמנו א-ל". הניגון, שקיבל משמעות עמוקה ביותר לנוכח החדשות המבלבלות, נוגן מעמקי הנשמה. חלק

זה החל בראש ובראשונה ביום פטירתו של מנהיג החסידות דאז – המגיד ממזריטש, ממשיך דרכו של הבעל שם טוב, שיום הסתלקותו חל ביום זה. לאחר מספר שנים, בדיוק באותו יום, יצא לחירות תלמידו האדמו"ר הזקן.

מני אז נחגג יום זה בכל תפוצות ישראל. בשנים האחרונות חזה העולם כולו מספר פעמים כיצד ביום סגולה זה מתרחשים אירועים כבירים לטובת עם ישראל, די אם נציין כי בתאריך זה נתפס סדאם חוסיין ימ"ש בעת מנוסתו.

ביום זה, כאשר אנו זקוקים יותר מתמיד לגאולה האמיתית והשלמה, בוודאי נתחזק יחדיו בקריאה לריבון העולמים אשר יחיש את גאולתנו ותיכף ומיד ממש נזכה לראות בהתגלותו המלאה של הרבי שליט"א מלך המשיח.

לחיות גאולה

מייסד החסידות, הבעל שם טוב, גילה באחת מאגרותיו כי באחת הפעמים בהן עשה עליית נשמה להיכלות העליונים, עלה למקומות גבוהים ביותר אותם לא ראה מעולם. הוא הגיע להיכל של המשיח, ושאלו – "אימתי קאתי מר" [מתי יבוא האדון]? כלומר – מתי נזכה לביאת המשיח? ענה לו המשיח "לכשיפוצו מעיינותיך חוצה". כלומר, כאשר מעיינות תורת החסידות יופצו בכל מקום.

עם הקמת חסידות חב"ד, הושם דגש מיוחד על קיום הוראה זו. לימוד החסידות הלך והתפשט בכל דור, עד לימינו אלו, כאשר בניצוחו של הרבי שליט"א מלך המשיח, נפתחו בתי חב"ד בכל פינה בעולם, בהם מתקיימים שיעורי החסידות לכל דורש את ה'. גברים, נשים ואפילו ילדים יכולים ליטול חלק בשיעורים אלו, המותאמים בשפתם ובתוכנם למשתתפים. גם מקומם של בני אומות העולם לא נפקד, כשגם עבורם מתקיימים שיעורים בנושאים מותאמים.

יום הסגולה י"ט כסלו, בו אנו זוכים לחגוג את הגאולה, כאז גם היום, הינו הזמן לקבל החלטה טובה להצטרף בקביעות לאותם שיעורים, ובמיוחד לאלו העוסקים בלימוד ענייני משיח וגאולה, לימוד המזרז ומביא בפועל את הגאולה האמיתית והשלמה. הדבר תלוי כעת בידינו, בידו של כל אחד ואחת, לימוד זה יפעל בוודאי את התגלותו של הרבי שליט"א מלך המשיח. נאו.

מחזקים את החיילים בחיית

תפילין - ההגנה הרוחנית של עם ישראל (צילום: פישל קליינמן)

בביטחון ובשמחה. נידודת חב"ד עם החיילים בשטחי הכינוס (צילום: מענדי טויטו)

יום הסגולה י"ט כסלו, בו אנו זוכים לחגוג את הגאולה, כאז גם היום, הינו הזמן לקבל החלטה טובה להצטרף בקביעות לאותם שיעורים, ובמיוחד לאלו העוסקים בלימוד ענייני משיח וגאולה, לימוד המזרז ומביא בפועל את הגאולה האמיתית והשלמה. הדבר תלוי כעת בידינו, בידו של כל אחד ואחת, לימוד זה יפעל בוודאי את התגלותו המיידית של הרבי שליט"א מלך המשיח. נאו.

יום סגולה

הספר שו"ת (שאלות-ותשובות) מן השמים הוא ליקוט שנכתב לפני כשמונה מאות שנים על ידי רבי יעקב הלוי ממרויש שהיה אחד מאלו שנטלו חלק בכתיבת פירוש ה'תוספות' על הגמרא. באותו ספר הוא מגלה כי יום י"ט כסלו הינו "יום בשורה". רק שנים מאוחר יותר התבררה סגולתו הגדולה.

שעות מורטות עצבים, אחרי זמן ניכר בו לא היה ברור ידו של מי גוברת, החל המהפך. החיילים היקרים, במסירות נפש, החלו במרתון של שעות ארוכות, כשהם מחלצים אזרחים בית אחר בית.

אותה שירה שפרצה ב-770, בקעה רקיעים והביאה לשינוי המיוחל. את התיאור מסר מאוחר יותר, לוחם הלוט"ר ומי שנטל בעצמו חלק בקרבות באותו בוקר, ד"ר יאיר אנסבכר כשהוא קושר בין שני הקצוות בניו יורק ובארץ ישראל.

בין רוחניות וגשמיות

רק כאשר הכל נרגע קמעה, והחלו להתפרסם עדויות הניצולים, ניתן היה לראות את תעצמות האמונה היהודית שבקעה מתוך האירועים. תיאורי ההשגחה הפרטית המגנינה ומצילה, עלו מתוך התיאורים. כאן הייתה זו גב' פרח פילו מקיבוץ בארי שסיפרה על השעות הארוכות בממ"ד, כשהמחבלים מנסים לפרוץ, והיא יושבת חבוקה עם ספר החת"ת (חומש-תהלים-תנאי) ותמונת הרבי שליט"א מלך המשיח.

במקום אחר היו אלו שסיפרו על אירועים דומים ואחרים, כשבד בדם עם הצער העצום על אלו שניטלו חייהם בידי המחבלים הארורים, הרי לא ניתן היה להתעלם מהניסים הרבים.

עם ישראל ידע מאז ומעולם למצוא את הקשר בין האירועים בעולם, לבין הפן הרוחני השזור בהם.

כך היה גם בעת שנאסר רבי שניאור זלמן, בעל התניא והשולחן ערוך ומייסד חסידות חב"ד, לפני 224 שנה. לכאורה ניתן היה לתלות את מאסרו באותה הלשנה ששוגרה אל הצאר השולט ברוסיה האדירה של אותם ימים, אך הצדיק, בראייתו הרוחנית, הבין כי מדובר בקיטרוג שמימי.

התברר כי בעולמות העליונים, ניסו משטינים לטעון כי גילוי תורת החסידות, אותה תורה המגלה את סודות התורה, יכולה לגרום לתוצאות לא טובות אצל עם ישראל. בשל כך נגרם כאן למטה מאסרו, כשבאותה העת דנים בבית הדין של מעלה האם ניתן לאפשר את הפצת החסידות.

יום יציאתו ממאסר הפך ליום חג, לא רק בשל שחרורו האישי, אלא בעיקר בשל מתן האישור מלמעלה להמשך הפצת תורת החסידות בעולם.

מגאולת י"ט כסלו לגאולה השלימה

לפני 225 שנה בי"ט כסלו יצא אדמו"ר הזקן בעל התניא ממאסרו • אז איך בעצם זה התחיל והסתיים, ומה שבאמצע • כשגלגלי הכרכרה השחורה נשברו, גלגלי הפצת תורת החסידות דווקא התחילו להתגלגל ביתר שאת • על עלילת שווא, הצלה שמיימית, רוח הקודש מול גויים מגושמים, והתגלות בתא הכלא • ביום גדול זה סיפור גאולתו של הרבי הוא גם סיפורו של כל אחד מאיתנו, בדרך לגאולה האמיתית והשלימה

אבי חדד

ה' בהבנה והשגה של הדברים, בשונה משאר החצרות שקמו לאחר מכן בפולין המדגישות את עבודת ה' ברגש הלב.

בשנת ה'תקנ"ט (1798) בה התרחש המאסר, רבי שניאור זלמן, ממקום מושבו בליוזנא, הנהיג את עשרות אלפי חסידיו בדרכו בעבודת ה'. הפגישות האישיות ('יחידויות') בהן הדריך אישית את הפונה אליו, כבר היו עמוסות למדי, והוא הדפיס כשנתיים קודם לכן את ספר ה'תניא' – בו הוא מציע תשובות לכל השאלות ששואלים אותו בעת היחידות בעבודת ה', מכך מוכר כינויו כ'בעל התניא'.

התנועה החדשה – תנועת החסידות, עוררה התנגדות אצל רבים מרבי ליטא, אלה חששו מהדרך החדשה בעבודת ה', והזיכרון היחסית טרי מהנזק שחולל שבתי צבי יימח שמו, גרם לחשש שמא דרך חדשה זו היא המשך לאותה דרך קלוקלת שהביאה לשבר באמונה אצל רבים מעם ישראל.

הדבר הוכח מהרה כלא נכון אך ההתנגדות תפסה תאוצה. שמועות החל לצוץ על החסידים שהם כאלה המזלזלים במצוות וקלי ראש – דבר שהיה לא נכון כלל, וכל אחד שהגיע לקהילות החסידים היה יכול להיווכח בעצמו כי החסידים הינם יראי שמים המהדרים במצוות.

הדברים התגלגלו עד כדי כך שכמה מהמתנגדים החליטו להלשין לשלטונות על אדמו"ר הזקן על חתירה נגד שלטון הצאר.

ביום כ"ב באייר ה'תקנ"ח (8 במאי 1798) הוגש לדוכס כתב מלשינות על רבי שניאור זלמן; על חיי ההוללות בהם הוא חי עם קהילתו, איך שהם גונבים וגוזלים, ועל חתירתו נגד השילטון בסיוע שלו למהפכה הצרפתית.

ביום חמישי, אסרו חג הסוכות – כ"ד בתשרי

מאסרו של הרבי – מאסר בן 53 ימים, מאסר שאת תוצאותיו מרגיש כל עם ישראל – עד ימינו אלן.

תנועת החסידות הוקמה על ידי רבי ישראל – 'הבעל שם טוב', עניינה הוא דרך חדשה בעבודת ה' המדגישה את הפנימיות שבכל דבר ונותנת חשיבות רבה לשמחה, תפילה והתקשרות לצדיק.

תורת החסידות היא הנגשה של פנימיות התורה (סודות התורה, כגון ספר הזוהר ותורת הקבלה) לכל יהודי, תורת החסידות נותנת חיות בעבודת ה', מביאה לקירוב האדם אל הבורא, ושמה דגש על לימוד עם נשמה המביאה לעשייה בפועל.

ממשיכו של הבעל שם טוב היה בחיר תלמידיו רבי דובער, המכונה 'המגיד ממעזריטש', שהמשיך להנהיג את קהל החסידים בדרך תורת החסידות.

לאחר פטירת המגיד ממעזריטש תמה תקופת החסידות הכללית ותלמידיו של המגיד ממעזריטש פתחו חצרות חסידיות משלהם, אחת מהבולטות שבהם הייתה חסידות חב"ד בהנהגת רבי שניאור זלמן – צעיר תלמידיו של המגיד ממעזריטש, אך מהחריפים שבהם (מוכר גם בכינוי 'בעל התניא' או 'האדמו"ר הזקן'). עליו הטיל המגיד את המלאכה של עריכה מחודשת ל'שולחן ערוך' (-מספרי היסוד של היהדות, ספר המאגד את כל ההלכות הצריכות ביומו של היהודי), מלאכה זהירה ומדויקת הדורשת בקיאות רבה.

רבי שניאור זלמן ייסד את חסידות חב"ד עוד בחיי רבו, בהוראתו. בשנת ה'תקל"ב (1772) – כשנה לפני פטירת המגיד ממעזריטש, ייסד רבי שניאור זלמן את חסידות חב"ד, שעיקרה עבודת

המרכבה מתחילה בדרכה הארוכה לכיוון מבצר פטרובלובסקיה, המבצר בו שוכן בית הכלא המיועד לאסירים פוליטיים. המבצר בנוי באי במרכז העיר פטרבורג, בירתה של האימפריה הרוסית באותה העת. המרחק בין ליוזנא – עירו של הרבי – לפטרבורג, הוא כ-670 ק"מ (במושגים של זמננו – 8 שעות נהיגה).

ביום השני לדרך מבקש הרבי מהשר האחראי על המעצר לעצור בדרך עקב השבת המתקרבת, אך השר מסרב וממשיך בדרך כרגיל. תקלה לא צפויה גורמת לשבירתו של אחד מצירי המרכבה, ובמאמץ רב משיגים בעל מלאכה מהעיר הקרובה לתקן את הציר – על מנת שהמרכבה תוכל להמשיך בדרכה.

הציר תוקן אבל לפתע אחד הסוסים מת, בלעדיו לא ניתן להמשיך בדרך. כאשר מובא סוס חדש אך הסוסים לא מצליחים לזוז ממקומם מסיבה לא ברורה – מבין השר כי שרשרת הפרעות לא קרתה סתם וכנראה שהרבי היושב במרכבה איש קדוש הוא.

בקשת הרבי לשבות בצד הדרך נענתה, וכך החל

מבצר פטרופבלסקי בו היה אסור אדמו"ר הזקן

ה'תקנ"ט (4 באוקטובר 1798) הגיע השר עם כרכרה שחורה המיועדת למורדים במלכות מלווה בפלוגת חיילים חמושים, לאסור את רבי שניאור זלמן – בעל התניא, ולהובילו למבצר פטרופבלובסקיה – מהמבצרים השמורים ביותר ברחבי האימפריה הרוסית, המבצר ממנו אף אסיר לא הצליח לברוח. מעולם.

הדאגה הייתה כפולה – באם יארע משהו חס ושלום לרבי, זהו נזק לא רק לרבי ואף לא רק לכל עדת החסידים – זהו נזק בלתי הפיך לכל תורת החסידות...

מיד עם מאסרו של הרבי, גיבשו החסידים דרכי פעולה להביא לשחרור הרבי מהר ככל האפשר. הוחלט שקהל החסידים יצום ויאמר תהילים בתחנונים לה' שיבטל את הגזירה.

יחד עם זאת, ינקטו בדרכי פעולה במישור הטכני: לאסוף כספים למאמץ ההצלה, לנסות לפעול בחלונות הגבוהים לשחרור הרבי, לעודד את רוח החסידים, לנסוע לפטרבורג עיר הבירה, לנסוע לוויילנה מעוז המתנגדים לשמוע מה נעשה שם, ועוד.

טרם צאתו של רבי שניאור זלמן מהבית נכנס אליו גיסו, רבי ישראל קאזיק מהכפר בבינוביץ', ושאלו מה לעשות, בעל התניא ציווה עליו לנסוע מיד לפטרבורג ושאדם נוסף ייסע לרבי לוי יצחק מברדיצ'ב למסור פדיון נפש [=מכתב לבקשת ברכה]. ההוראה נתמלאה מיד, רבי ישראל נסע לפטרבורג, וחסיד אחר נסע לברדיצ'ב, על מנת למסור פדיון נפש לרבי לוי יצחק.

הימים הראשונים במאסר לא היו קלים, בתחילת מאסרו ישב בעל התניא בתאים החמורים ביותר בבית הכלא המיועדים למורדים במלכות תאים צפופים וקטנים, רק לאחר שלושה שבועות עבר לתאים נוחים ומרווחים יותר.

בבואו למאסר נכנס אליו אחד השרים, שר מלומד בדת ישראל ובקיא בתורתנו הקדושה. השר שאל את רבי שניאור זלמן מה הפירוש בזה שלאחר חטא עץ הדעת שואל הקדוש ברוך הוא את אדם הראשון "אֵיפֶה" – היכן אתה, "האם השם לא ידע היכן היה אדם הראשון?" שאל השר.

ענה לו רבי שניאור זלמן – האדמו"ר הזקן שהכוונה היא לא להבהיל את אדם הראשון אלא להיכנס עמו בדברים – כפי שמפרש רש"י על הפסוק.

"את פירושו של רש"י יודע אני", ענה השר, "התכוונתי לשאול כיצד אתה מפרש את הדברים" שאל את אדמו"ר הזקן.

המרכבה מתחילה בדרכה הארוכה לכיוון מבצר

פטרופבלובסקיה, המבצר בו שוכן בית הכלא

המיועד לאסירים פוליטיים. המבצר בנוי באי

במרכז העיר פטרבורג, בירתה של האימפריה

הרוסית באותה העת. המרחק בין ליוזנא – עירו של

הרבי – לפטרבורג, הוא כ-670 ק"מ (במושגים של

זמננו – 8 שעות נהיגה)

המאמין אתה – שאל בעל התניא – שהתורה נצחית היא וישנה בכל זמן ובכל דור ובכל אדם?

הן – ענה השר – מאמין אני בזה.

ובכן – אמר לו אדמו"ר הזקן – פירוש הכתוב הוא שבכל רגע קורא ה' אל כל אדם ואומר לו "איכה", היכן אתה בעולם, לכל אדם נקצבו ימים לשהותו בעולם בהם הוא אמור להרבות בחסד ולהטיב לזולת, ולכן התבונן, מה עשית באותם הימים והשנים שעברו עליך בעולם. למשל אתה – פנה רבי שניאור זלמן ישירות אל השר – עברת בעולם הזה כך וכך שנים (רבי שניאור זלמן נקב במספר המדויק של שני חיי השר), מה עשית בהן, האם היטבת למישהו?

השר, התפעל ביותר מכך שהרבי ידע את מספר שני חיי המדויק, ואחר כך המשיך לחקור ולשאול בנושאים שונים. הרבי ענה לו על כל שאלותיו בחכמה רבה, ועל הנושאים הקשורים לדת ישראל, ענה בעל התניא מהגמרא בתירוצים מופלאים. השר יצא בהתפעלות רבה.

גם בשאר השטחים, מעבר

לתחומי העניין של המשפט, נכחו החוקרים לראות בחוכמתו הרבה של הרבי. באחד הימים, הושיבו את אדמו"ר הזקן בתא חשוך, ללא חלון, רק נר אחד היה שם שדלק כל הזמן. במטרה לראות האם יוכל להבדיל בין יום ללילה.

כעבור זמן רב, בשעת צהרים כלשהי, פנה אליו השומר בשאלה למה אינו הולך לישון, הרי עכשיו שעה מאוחרת אחר חצות הלילה?

אדמו"ר הזקן השיב שעכשיו השעה שתיים וחמש דקות בדיוק, להפתעתם המוחלטת של השומרים. הרבי הסביר שבכל שעה ביום מאיר הארה אחרת משמו של הקדוש ברוך הוא בעולם ולפי הארה המאירה עכשיו בעולם

יודע לכוון מה השעה כעת.

התפעלותם של פקידי בית הכלא הלכה וגברה מיום ליום עד כי ראש המשטרה סיפר לקיסר בכבודו ובעצמו – פאבל הראשון – על האסיר המופלא השווה בבית הכלא, והקיסר רצה לבוא לראות את התופעה המופלאה בעצמו. מארמונו שבפטרבורג יצא הקיסר לאי שבמרכז העיר – למבצר פטרופבלובסקיה, לפגוש בעצמו את האסיר הפלאי.

בבגדי חוקר פשוט נכנס הקיסר פאבל הראשון לתאו של אדמו"ר הזקן, אך להפתעה זו לא ציפה – הרבי נעמד מלוא קומתו וחלק לו כבוד מלכות.

למה תחלוק לי את הכבוד הגדול הזה, שאלו הקיסר פאבל, והרי אני אני הקיסר?

– בוודאי אתה הקיסר, ענה לו הרבי, מופיע בספרים שמלכות השמים כעין מלכות הארץ – כוחו של המולך בארץ איננו סמלי בלבד, כי אם משמים יש לו מינוי על כך. בהיכנסך לחדר הרגשתי מורא שלא הרגשתי כשאף אחד מהשרים נכנס – מכך הבנתי כי אתה הוא הקיסר.

בשלב זה כולם הבינו כי מדובר באיש קדוש, קשר בינו לבין העלילות שטפלו עליו ודאי שלא קיים, אך להוציאו זכאי ללא כל חקירה דרישה לא יכלו, והיו צריכים להמתין לחקירה הרשמית שתברר את העובדה כי הרבי זכאי לחלוטין.

לביתניים,

קהל עדת החסידים לא ידע כלל מהמתרחש עם הרבי. מבצר פטרופבלובסקיה שוכן באי ומוקף מים מכל צדדיו, הסיכוי – גם לחסידים שנמצאים בפטרבורג – לדעת מה קורה עם הרבי, אפסי בהחלט.

באמצעות השר המיווד עם הרבי, שלח הרבי לגיסו שהסתובב בפטרבורג בהוראת הרבי מיום המאסר, מסר שהוא עדיין חי, אך את מקום הימצאו של הרבי לא ידעו החסידים.

את אוכל בית הכלא לא אכל הרבי – מטעמי כשרות, אך שר בית הסוהר חשש שזה אות לשביתת רעב מצד הרבי עד למשפט, והורה לחיילים להאכיל את הרבי בכוח. לחץ כבד הופעל על הרבי שיאכל את האוכל אך הרבי סגר את פיו בחזקה ולא נתן לאוכל הלא-כשר

דוד השביעי - דוד הגאולה

מעט, אך מהרה התעשת, ותוך כדי שמכין לרבי כוס תה החל להקניט את הרבי בדברים שונים באמרו כי הרבי לא יצא מביתו עד כי לא יתחייב לו שמבטל את החידושים שהנהיג בקרב החסידים...

הרבי היה בצרה גדולה, מאוחר יותר התבטא שאותו זמן בו היה בבית המתנגד הכאיב לו יותר מכל שהותו במאסר. הרבי ישב בשתיקה ושמע את הדברים.

בבית רבי מרדכי התאספו החסידים והמתניו לרבי, אך בעבור כמה שעות והרבי עוד לא הגיע החלו לחשוב אולי לא נכונה הייתה השמועה שהרבי משתחרר וליבם נפל בקרבים. כמה דקות חלפו ונשמעות צעקות מהקומה למטה – מבית המתנגד, בעל הבית ירד לבדוק מה קרה, ונדהם: הרבי יושב ליד השולחן ושומע בשתיקה את הקנטות המתנגד...

הרבי לא הסכים כלל ליחס שלילי מהחסידים כלפי המתנגד, ואף נשאר בביתו עד שסיים לשתות את כוס התה שהגיש לו בעל הבית. הרבי יצא מבית המתנגד באותו ערב, התאריך כבר היה ליל כ' כסלו ה'תקנ"ט (הלילה שלפני ה-28 בנובמבר 1798).

מני אז נקבע אצל כלל החסידים לחגוג את שני הימים י"ט וכ' כסלו לחג הגאולה, בשמחה רבה ובהתוועדויות חסידים ובלשון רבי שניאור זלמן עצמו: "זה היום יוקבע למועד תמידי בישראל אשר בו... יתעוררו אלפי לבבות בישראל בתשובה ועבודה שבלב".

שני הימים האלו נקבעו מאוחר יותר – על ידי אדמו"ר הרשב"י, רבי שלום דובער, בשנת ה'תרט"ב (1901) "לראש השנה לחסידות" הממשיך את אור פנימיות התורה על כל השנה כולה. ונוהגים על משקל האיחול המסורתי בראש השנה "לשנה טובה תכתב ותחתם", לאחל אחד לחברו "לשנה טובה בלימוד החסידות ובדרכי החסידות תכתבו ותחתמו".

לאחר המאסר אכן הרחיב אדמו"ר הזקן לאין ערוך את הפצת תורת החסידות – כהוראת רבותיו הקדושים, ומני אז תורת החסידות התרחבה לאין שיעור, התרחבות שהשפעתה ניכרת עד ימינו אלו.

הרבי שליט"א מלך המשיח מסביר כי תורת החסידות באה לעולם כטעימה מהגאולה הקרובה, והתנופה הגדולה בהפצתה לאחרי מאסרו של האדמו"ר הזקן מסמלת על התקרבות גדולה לגאולה העתידה לבוא, יתיך ומיד ממם.

להיכנס לפיו. בינתיים נזדמן למקום השר המיווד עם הרבי ושאל את הרבי מדוע אינו אוכל, ביקש הרבי שהשר יביא בעצמו מאיש יהודי מרקחת טובה לחזק את קיבת הרבי שנחלשה מהרעב.

בפטרבורג גר אז רבי מרדכי מליעפלי. רבי מרדכי היה יהודי חשוב וישר ותפס מקום של כבוד אצל השרים. גם השר המיווד עם הרבי הכיר אותו ושלה אליו שליח בבקשה להכין מרקחת טובה וכשרה עבור איש יהודי. רבי מרדכי הכניס פתק בתחתית הקערה אותה שלח לשר בו רשם "מי הוא האוכל והיכן הוא נמצא. מרדכי מליעפלי".

השר הקשיב להוראת הרבי והעביר לרבי את הקערה כמו שהיא – בלי לבדוק אותה כלל. הרבי ראה את הפתק והשאיר מעט מהמרקחת בתחתית הקערה. מתחת השאיר הרבי את הפתק וכתב בו את שמו ואת מקום הימצאו, והוסיף שישלחו מיד מישהו לוויילנה.

החסידים קיבלו את הפתק ושמחו מאוד, את הוראת הרבי כמובן קיימו – על אף שלא היה ברור מה אמור השליח לעשות בוויילנה.

השאלה הראשונה אותה נשאל הרבי הייתה האם הוא מאנשי הבעל-שם-טוב, הרבי סיפר לאחר מכן שאם היה משיב בשלילה – היו משחררים אותו מיד, אך לא רצה להיות נפרד מהבעל שם טוב, גם לא בדיבור, אפילו לרגע אחד.

22 שאלות שאלו את הרבי. על דרכו החדשה, על מנהיגו בתפילה הארוכה, על כך שקורא לספירת המלכות הספירה האחרונה וכך מזלזל במלוכה, על שמתכנן מרד במלוכה, ועוד ועוד.

על הכול ענה הרבי בהירות, הדברים הסבו לו צער על כך שהוצרך להסביר עניינים כאלה דקים ומופשטים לגויים מגושמים וגסים. החוקרים שאלו אותו ריבוי שאלות יסודיות: מהו יהודי, מהו אלוקים, והמענה על שאלות אלו היה כרוך בצער רב. על השאלה הנסובה אודות ספירת המלכות השיב הרבי כי יענה על זה בכתב, כי ההסבר ארוך ומורכב.

תשובת הרבי נכתבה על ידו בלשון הקודש ונשלחה לשני מתרגמים לתרגמה לרוסית. אחד מהמתרגמים היה בוויילנה.

כעת הובנה הוראתו של הרבי לשלוח שליח לוויילנה: המתנגדים ניסו לשכנע את המתרגם לתרגם את דברי הרבי באופן שיראה כאילו הוא מורד במלכות,

בזכות השליח שנשלח לוויילנה סוכלה המזימה,

לאחר המאסר אכן הרחיב אדמו"ר הזקן לאין ערוך את הפצת תורת החסידות – כהוראת רבותיו הקדושים, ומני אז תורת החסידות התרחבה לאין שיעור, התרחבות שהשפעתה ניכרת עד ימינו אלו. הרבי שליט"א מלך המשיח מסביר כי תורת החסידות באה לעולם כטעימה מהגאולה הקרובה, והתנופה הגדולה בהפצתה לאחרי מאסרו של האדמו"ר הזקן מסמלת על התקרבות גדולה לגאולה השלימה

ותשובת הרבי תורגמה במדויק כפי שנכתבה, ללא סילופים.

באחד מימי שבתו בתא, הגיעו לרבי שני אורחים חשובים במיוחד, אורחים מעולם האמת. אל התא הגיע רבו – המגיד ממעזריטש מלווה באורח נוסף – הבעל שם טוב הקדוש מייסד תורת החסידות (אותו רבי שניאור זלמן לא הכיר בפניו). הרבי שאל את רבותיו למה הוא נאסר, ומה הפן הרוחני של הדברים שהובילו למאסרו.

ענו לו האורחים כי כיון שהפיץ חסידות בקהלים נרחבים, התעורר קטרוג בשמים שהוביל למאסרו.

שאלם הרבי האם זה אומר שהוא צריך להפסיק מלהפיץ חסידות כשיצא מהכלא,

"כיון שהתחלת" הגיעה התשובה, "אל תפסיק, אלא אדרבה – כשתצא תאמר יותר".

בתום החקירה, נענו כל שאלותיהם של החוקרים בטוב טעם, והוכח מעל לכל ספק כי הרבי הינו איש ישר הנאמן להשם, ומלכו וארצו.

ביום שלישי, י"ט כסלו ה'תקנ"ט (27 בנובמבר 1798), באמצע שקרא הרבי תהלים בפסוק "פדה בשלום נפשי" (תהילים נה, יט) הודיעו לו שהוא משוחרר וזכאי מכל אשמה. בקשת הרבי הייתה להגיע לבית חסידו, רבי מרדכי מליעפלי. קבוצת החיילים הובילה את הרבי לבניין של החסיד, אך התבלבלו בקומה – טעות שהתגלתה כקריטית...

בקומה מתחת רבי מרדכי התגורר אחד מהמתנגדים ואליו הובילו החיילים את הרבי. בראותו את הרבי בפתח ביתו נבהל

לנצל את התזמון המדויק

במשך שנים רבות, לא הייתה ידועה תורת החסידות לעם ישראל. עד שהגיע הבעל שם טוב והנחיל את סודותיה לכלל הציבור • שתי סיבות רוחניות הביאו לגילוי זה, מחד זו התרופה לחושך ומאידך בתורה זו יש טעימה מהאור הגדול של הגאולה • כעת אנו צריכים להתחבר למעיין האור וללמוד את תורתו של משיח • טעמו וראו כי טוב ה'

ימות המשיח (איור: מיכאל שוררץ)

ימים אלו בהם אנו שרויים בגל החגיגות וההתוועדויות של י"ט-כ' כסלו, ונשמתנו מקבלת מנה גדושה של התעוררות רוחנית, הן זמן מתאים וראוי להחלטה טובה של התחזקות נוספת הקשורה לתורת החסידות. אין מתאים יותר מאשר לקבל החלטה להוסיף (או להתחיל) בלימוד קבוע של שיחות ה'דבר מלכות' מהשנים תשנ"א-

התחזקות נוספת הקשורה לתורת החסידות. אין מתאים יותר מאשר לקבל החלטה להוסיף (או להתחיל) בלימוד קבוע של שיחות ה'דבר מלכות' מהשנים תשנ"א-תשנ"ב, ואווירת בשורת הגאולה האופפת אותן שבה הן נאמרו. הדבר מתאים במיוחד בי"ט-כ' כסלו, יום בו שמענו מהרבי מלך המשיח שליט"א בשנת תשנ"ב כי "מינו אלה . . בהם אנו נמצאים עכשיו" הם "ימות המשיח".

נרבה ונעמיק בלימוד דברי הרבי שליט"א מלך המשיח בשיחות אלו ו'נחה' אותם ואיתם, כך נהיה מחוסנים כראוי מפני מחלות הדור ופגעי הזמן, נחיה כראוי לתקופה נפלאה זו של זמן הגאולה, ונקבל את פני הרבי שליט"א משיח צדקנו בפועל ממש.

חג גאולה שמח! יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד.

הדבר ניכר הן בסגנון אמירתן ובפרט בתוכנו, שבמשך כל השנים היה כמוס וחתום עם המלך באוצרותיו, ורק בהגיע הזמן של האור הגדול להפציע - החלו להתגלות לכלל ישראל.

שיחות אלו, בדומה לכל תורת החסידות, התגלו דווקא בזמן המיוחד להן, הן מפני שהן תרופת הדור, והן בכדי לתת לנו לטעום ולהתכונן לגאולה ברמה המתאימה לתקופתנו.

הרבי שליט"א מלך המשיח בעצמו התייחס לכך, בקביעה שמי שרוצה לחיות כראוי עם הזמן של ימות המשיח בו אנו נמצאים כעת, יוכל לעשות זאת בראש ובראשונה על ידי לימוד התכנים המופיעים בשיחות אלו.

ימים אלו בהם אנו שרויים בגל החגיגות וההתוועדויות של י"ט-כ' כסלו, ונשמתנו מקבלת מנה גדושה של התעוררות רוחנית, הן זמן מתאים וראוי להחלטה טובה של

ג החגים י"ט כסלו אותו חוגגים המוני בית ישראל בימים אלו, הוא חגה של תורת החסידות, וכמו שהגדיר זאת אדמו"ר הרשב"ב במכתבו הידוע: "ראש השנה לחסידות".

ה

את גילוי החסידות התחיל כבר הבעל-שם-טוב הקדוש, אך לאחר ההפצה הנרחבת שערך אדמו"ר הזקן לסודותיה העמוקים של החסידות ובאופן של הבנה והשגה דווקא, והקטרוג החמור שהתעורר על כך בשמים, נמצא שאין מתאים מיום זה - בו התבטל הקטרוג ואדמו"ר הזקן יצא מהמאסר - לציין את ראש השנה לתורת החסידות.

הרבי שליט"א מלך המשיח הסביר פעמים רבות מדוע זכה העולם לאור הגדול בגילוי החסידות. למעשה יש שתי סיבות בדבר, האחת היא כדי לעורר את עם ישראל מעלפון רוחני בו היה שרוי באותה תקופה, והשניה היא בתור טעימה והכנה לסודות הגדולים להם נזכה בגאולה.

האמת היא שהיו כאלו שהתנגדו לחסידות וטענו שאלפי שנים הסתדר עם ישראל בלעדיה, וזו ראייה לכך שהיא לא דבר נחוצ. על קביעה זו השיב הרבי שליט"א מלך המשיח שהדבר דומה לתרופה שהתגלתה בעת האחרונה. אמנם אלפי שנים היא לא היתה קיימת בעולם, אך תהיה זו טיפשות לסרב לשימוש בה ולומר שניתן להסתדר בלעדיה. אדרבה, דווקא העובדה שהקדוש-ברוך-הוא סיבב שתורת החסידות תתגלה בזמן מסוים היא ההוכחה שפעם אמנם היה ניתן להסתדר בלעדיה, אך בדיוק בתקופה זו העולם אכן זקוק לה.

מכיוון שכך, מי שמסרב להכיר בכך ונמנע מהסתתפות באורה הגדול של החסידות, עלול להפסיד את תרופת הדור ואת ההכנה הראויה לגאולה.

גם אנו בדורנו זכינו לגילוי נפלא מאין כמוהו, שכמו התגלות החסידות בזמנה גם הוא בא בדיוק בתזמון המתאים והמכוון משמים. שיחות ה'דבר מלכות' שנאמרו על ידי הרבי שליט"א בתקופת התגלותו כמלך המשיח בשנים תשנ"א-ב, זכו להסכמה כללית כי אינן עומדות בשורה אחת עם כל תורתו הענפה והמפוארת של הרבי שליט"א מלך המשיח שנאמרה ונכתבה במשך ארבעים שנה.

משמיע להם לישראל

מפחד לתקווה וביטחון, ממנוסה לתעוזה והתייצבות, ומבלכול ובהלה לגאולה שלימה. לפני 33 שנה כמו היום, דברי הרבי שליט"א מלך המשיח נוסכים תקווה וביטחון בעם ישראל. ומבהירים כי לכל המאורעות הקשים יש סיבה אחת: הגאולה האמיתית והשלימה • לקט מיוחד ממענות הקודש לאנשים פרטיים כמו גם לאישי ציבור או הודעות כלליות שיצאו ממזכירות הרבי שליט"א מלך המשיח • אז והיום

שקד איש שלום

ין אלו ימים קשים.

אז – הימים ימי מלחמת המפרץ, היום – הימים ימי מלחמת חרבות ברזל.

אז – הרבי שליט"א מלך המשיח מחזק ומעודד את רוחו של עם ישראל, ומבהיר ומסביר כי ליהודים השוהים בארץ כזו אשר "עיני ה' אלוקיך בה מראשית השנה ועד אחרית שנה" אין מה לפחד כלל וכלל. זהו המקום הבטוח ביותר בעולם. היום – ממשיך הרבי שליט"א מלך המשיח לעודד ולחזק את רוח העם, ודברי נבואותיו הנצחיים ממשיכים לנסוך עידוד ועוז בלבבות העם היושב בציון, וחוזקם תקף היום יותר מתמיד.

מילותיו של הרבי שליט"א מלך המשיח "אין אלו ימים קשים", מהדהדות כעת בעוצמה רבה מתמיד. הבשורה והנבואה של מנהיג ונביא הדור, מתנוססת כעת כקרן אור באפילת חרדת המלחמה. בנבואותיו מבשר הרבי שליט"א מלך המשיח כי רק טוב יהיה לעם ישראל, והעם הנבחר הנמצא בארץ המובטחת – שם הוא מקומו השמור ביותר.

מדרש נעלם ומופלא שפורסם באותה תקופה, מגלה את הסיבה האמיתית למאורעות מבלבלי עולם אלו: המדרש בילקוט שמעוני אומר כי מורא ואנדלמוסיה שיתפשטו בין אומות העולם – הם סימן טוב לישראל. זהו הסימן שהגאולה מתקרבת, ובעת כזו אומר הקב"ה לעם ישראל "בני אל תתייראו, הגיע זמן גאולתכם!"

גם כעת, כיהודים מאמינים וכבני הדור השביעי אותו מנהיג רועה הדור ונביאו הרבי שליט"א מלך המשיח, יודעים אנו כי רוחות המלחמה הן בעצם רוחות גאולה, ומכאן והלאה, לאחר המראות הקשים והפיגועים המזעזעים – יכול לצמוח רק טוב אחד לעם ישראל: הגאולה האמיתית והשלימה. ובקרוב ממש.

בסקירה קצרה זו, לוקטו מספר מענות והתבטאויות של הרבי שליט"א מלך המשיח במהלך 'חלוקות הדולרים' בימי מלחמת המפרץ, שכעת תוקפם וחוזקם ניכר יותר מתמיד. ואם קרבה הגאולה אז, היום על אחת כמה וכמה.

אין על מה להבהל כלל וכלל

מענה מכ"ה מנחם-אב תש"נ לרב יוסף רלב"ג שכתב על-דבר המצב הבטחוני בארץ הקודש: **ישאל תינוק בן חמש למקרא ע"ד מש"נ** [על-דבר מה שנאמר] **מפורש ע"ד** [על-דרך] **הפשט תמיד עיני ה' א"ה** [אלוקיך] **בה גו'.** מענה מטבת תנש"א לשליח הרב יוסף העכט שכתב בקשר למצב הבטחוני בעירו אילת: **אין על מה להבהל כלל וכלל.**

מענה מטבת תנש"א לאחד שכתב שמפחד לנסוע במטוס לארץ הקודש: **אין מה לפחד, אזכיר עה"צ** [על-הציון].

מענה מכ"ט טבת תנש"א (תוכן): **"אין מה לפחד כלל, וא"א [ואי-אפשר] שיקרה משהו כי הרי זה פסוק מפורש בתורה: ארץ אשר . . . עיני ה' אלוקיך בה תמיד מרשית השנה ועד אחרית שנה."**

להוסיף בקיום תורה ומצוות

מענה משלהי טבת תנש"א לר' יצחק שפרינגר ששאל האם כדאי לערוך תעמולה על-ידי ארגון קבוצה מאנ"ש

"המקום הכי בטוח". למר רפי פרבר (כ' טבת תנש"א)

"דע בארץ ישראל לא יכול להיות!". לרב שמחה אשלג (ז' מנחם-אב תש"נ)

"אין אלו ימים קשים". לשר המשטרה מר רוני מילוא (כ"ח מנחם-אב תש"ג)

"עליכן לפרסם שאתן נוסעות לארץ ישראל". (כ' טבת תנש"א)

שתסע לארץ הקודש לעודד את התושבים שם: לעשות תעמולה ככתוב בתורה דבניי [דבני-ישראל] דכאן, דעירו - והוא בראש יוסיפו בתומ"צ [=בתורה- ומצוות] בפשטות, וה"ח [=ותשוואות חן] כשיודיעני כמה הוסיפו בפו"מ [=בפועל ממש]. אזכיר עה"צ [=על-הציון].

יהיו ניסים ונפלאות

מענה מכ"ד טבת תנש"א. הרבי שליט"א מלך המשיח התבטא: אין מה לדאוג ובקרב יראו את ה"נפלאות-אראנו" ולמסור זאת גם לתושבי ארץ הקודש.

תוכן מענה מתחילת שבט תנש"א לאשה מארץ הקודש ששאלה האם היא יכולה לנסוע ללונדון "יכולה היא לנסוע, אך היא תפסיד את הנפלאות...".

בחלוקת הדולרים של ז' מנחם אב תש"ג עבר הרב שמחה אשגל וביקש: שלא יהיה רע בארץ ישראל, אלא רק טוב. ענה לו הרבי שליט"א מלך המשיח: "רע בארץ ישראל לא יכול להיות! הארץ עצמה דוחה את הרע החוצה!".

להוסיף בשמחה ובטחון

מענה משבט תנש"א לזמרת רות נבון שהודיעה לפני כן שהיא מבטלת את השתתפותה בכנס נשי ובנות חב"ד מכיון שהיא דואגת לבני משפחתה ואינה מסוגלת לשיר ומעדיפה לשבת בבית ולומר תהלים, ענה הרבי שליט"א מלך המשיח (תוכן): הדרך שבה את יכולה לסייע למצב באה"ק [בארץ-הקודש] היא לא ע"י [על-ידי] הישראות בבית אלא ע"י הליכה לכנס והגברת השמחה בו. מכיון ש"שמחה פורצת גדר", אזי השמחה של יהודים נוספים תביא ישועה לבני [לבני-ישראל]. הדרך שבה את יכולה לסייע היא ע"י הליכה לכנס והבאת שמחה לשם ע"י השירה.

מענה משבט תנש"א בקשר לחתונה אותה רצו לדחות בגלל המצב הבטחוני בארץ הקודש: כפשוט - לעשות שמחת הנישואין במועדה. אזעה"צ [אזכיר על-הציון].

בז' שבט תנש"א בערב מסר הרבי שליט"א מלך המשיח למזכירו בקשר למצב הבטחוני בארץ הקודש ש"יש להתחזק בבטחון בה' ולהמשיך בחיים הרגילים ע"פ [על-פי] הכתוב "ארץ אשר תמיד עיני ה' אלקיך בה וגו'".

מענה מי"ד שבט תנש"א לרב מרדכי נגארי, רב העיר מעלה אדומים באה"ק, שכתב שבנו הגיע לגיל מצוות והוא עומד לערוך עבודתו חגיגת בר מצווה בצהרי היום, מחשש מהטילים, ומבקש את ברכתו הקדושה שלא יפלו טילים בזמן האירוע: כמפורש בתה"ק [בתורה

הקדושה]: ארץ אשר עיני ה"א [ה' אלוקיך] בה מראשית השנה ועד אחרית שנה. אזכיר עה"צ [על-הציון].

מענה משבט תנש"א לילד קטן מכפר חב"ד, שכתב שמפחד בגלל התקפת הטילים שאירעה בשבת קודש והרעש שהי' מזה, וביקש ברכה, ובין השאר שאל "האם עלי לפחד?": לא לפחד, בדיקת התפילין והמזוזות, אזכיר עה"צ [על-הציון].

אין אלו ימים קשים!

במהלך חלוקת הדולרים של יום ראשון כ"ח מנחם אב תנש"א הגיע אל הרבי שליט"א מלך המשיח שר המשטרה דאז מר רוני מילוא, ולאחר שהתברך מפי הקודש ב"ברכה והצלחה" פנה ואמר: "ברכתו של הרב חשובה לנו, במיוחד בימים קשים אלו". עוד בטרם המשיך בדבריו, הגיב הרבי שליט"א מלך המשיח מיידית: "אין זה ימים קשים! אלו ימים של ערב ראש חודש אלול, ועל חודש אלול אומר רבינו הזקן בעל התניא, שאז המלך, מלך מלכי המלכים, נמצא בשדה. זאת אומרת שהוא קרוב לכל אחד ואחת מבני-ישראל בכלל, ולא להנמצאים בארץ הקודש במיוחד. וכבר אמרתי שכתוב מפורש שארץ ישראל 'עיני ה' אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה'".

המקום הכי בטוח - כיון שמקום המקדש שם

במהלך חלוקת הדולרים ביום ראשון כ' טבת תנש"א עבר מר רפי פרבר נציג משרד התיירות הישראלי בארצות הברית, וטען אשר תיירים מפסיקים לנסוע לארץ ישראל. ענה לו הרבי שליט"א מלך המשיח: "אני מפרסם בכל האפשרויות שצריך לנסוע, ואדרבה, זהו המקום

הכי בטוח. כיון שהר הבית שם, ומקום המקדש שם, והעיקר - ששם נמצאים שני מיליון או שלשה מיליון - כן ירבו - של בני ישראל".

לאשה שהצטרפה לקבוצה הנוסעת לארץ הקודש הורה הרבי שליט"א מלך המשיח: "עליכן לפרסם שאתן נוסעות לארץ ישראל, כי ישנם יהודים המפחדים ומפחדים אחרים אודות ארץ ישראל - אודות הנסיעה לשם. לפרסם שנוסעים ואין ממה לחשוש, זהו המקום הכי בטוח, כיון שזהו המקום של בית המקדש. שיהיו בשורות טובות, הצלחה רבה". לאשה נוספת שנסעה לארץ הקודש הרבי שליט"א מלך המשיח - "אל תחששי בקשר למצב שם". האשה הודתה שהיא חוששת מעט, ונענתה בחיוך רחב: "גם המעט הוא יותר מדי"...

מענה מכ"ג טבת תנש"א על השאלה האם יש שינוי בעמדתו הק' של הרבי שליט"א מלך המשיח (בקשר למצב הבטחוני באה"ק) לאחר כשלוש הדיינים בז'נבה הואיל הרבי שליט"א מלך המשיח לענות (בע"פ): מה שאמרת הוא מתוקף הענין ד"תמיד עיני ה' אלקיך בה... ומצד הענין דמקום המקדש שנמצא שם, והרי בזה אין שום שינוי.

השביעי לראשון

ניצוץ האור שהתגלה אז, בדור הראשון של החסידות, מאיר כיום כל פינה נידחת בעולם • בתי חב"ד הפזורים בכל קצווי תבל, מאפשרים לכל יהודי את החיבור, מכל מקום לנשמה, לתורה ולמצוות • וכמו בדור השביעי אז, בימי משה רבינו שזכו לגאולה, כך גם אנו הדור השביעי זוכים לגאולה האמיתית והשלימה

חיים בן ישראל

משך למעלה ממאתיים שנה, פועלת תנועת חב"ד. בתחילה כחסידות שהשפעתה בעיקר במדינת רוסיה והמדינות הסמוכות, ובמשך הולכת השפעתה ומתרחבת.

מדור לדור, עולים רבותינו נשיאנו, אדמו"רי חב"ד ומרחיבים את הפצת מעיינות החסידות, הן באמירת עוד דברי חסידות והרחבתם והן בהגדלת הפצתם בכל מקום.

אין ספק ששיא ההפצה וההשפעה, הגיעה בדורנו. הרבי שליט"א מלך המשיח, שמיד עם עלותו לנשיאות הצהיר כי דורנו הוא הדור

השביעי, כווננו את הדברים להיותו הנשיא השביעי בשושלת חסידות חב"ד, הוא שהביא את העולם כולו להכרה במציאות הבורא.

מאז כתיבת ספר התניא, הנחשב לספר היסוד של החסידות ומכונה 'תורה שבכתב של תורת החסידות' ועד לשיחותי האחרונות של הרבי שליט"א מלך המשיח, ניתן לראות את המטרה המיוחלת, זו שעומדת במרכז כל הפעולות – להביא לימות המשיח. כל תכלית התגלות החסידות נועד לשם כך, לימוד החסידות וקיום הוראותיה מרזים ומביאים את הגאולה האמיתית והשלימה.

ואכן, דורנו הוא הדור שזוכה לממש את היעוד הגדול. אנו זכינו לשמוע מפי קודשו של הרבי שליט"א מלך המשיח דברים ברורים כי דורנו הוא הדור האחרון לגלות והראשון לגאולה. הבטחותי הברורות בדבר קיום הנבואה, אינן מותרות ספק שאכן הגיע זמן הגאולה

עם השנים, הצטרפו עוד ועוד רבנים לזיהוי ההלכתי הברור של הרבי שליט"א כמלך המשיח. הסימנים המופיעים בספרו של הרמב"ם התגשמו אחד לאחד בדמותו של מי שדואג לכל יהודי בעולם.

ההגדרות הברורות: מלך מבית דוד, הוגה בתורה ועוסק במצוות ויכוף כל ישראל לילך בדרך זו וילום מלחמות ה' וינצח, התממשו לראשונה מאז ימי בית המקדש, בדמותו של המנהיג השביעי.

וכמו אז, בדור הגאולה הראשון, כאשר יצאו הם ממצרים בהובלתו של מנהיג הדור, משה רבינו, שהיה השביעי מאברהם אבינו, ובשל כך זכה דורו להגאל, כנאמר 'כל השביעין חביבין', כך גם דורנו כיום, השביעי במספר, אנו

זוכים לראות בהתממשות סימני הגאולה, קריסת משטרי הרשע בזה אחר זה, צמיחה כלכלית המביאה לשפע שלא היה כמוותו, פריצה טכנולוגית המאפשרת לכל אחד חיבור מייד ללימוד תורה מכל מקום. אדם מן השורה לא היה מזהה בכל אותם מהלכים את הסימנים המעידים כי אנו חיים בעידן הגאולה, אך הרבי שליט"א מלך המשיח, מצביע על סימנים אלו ועוד אחרים ורואה בהם את ההוכחות כי הגאולה כבר ממש כאן, ובקרוב ממש, נראה כולנו עין בעין בהתגלות אור ה' בעולם.

הרבי שליט"א מלך המשיח, קורא לכל אחד מאנשי הדור ליטו חלק בתהליך הגאולה. בצטטו את דברי הרמב"ם על כך שכל אדם צריך לראות את העולם מונח על כף המאזניים, כאשר בכל צד נמצא משקל המדויק לצד השני, המעשים הטובים מול המעשים הרעים. במצב שכזה, אומר הרמב"ם, הרי שבפעולה אחת של כל אחד, ניתן להכריע את הכף לגאולה.

כן, לכל מעשה, ואפילו לדיבור או מחשבה חיובית, ישנה השפעה, ועד שהיא יכולה להיות זו שתהפוך את העולם.

כחלק מפעולות אלו, וכחלק מהשפעתו על כל יהודי, מורה הרבי שליט"א מלך המשיח לחסידיו לפתוח בתי חב"ד בכל מקום, מקומות שכבר הפכו לסמל בזכות פעילותם בארץ ובעולם, מקום בו כל יהודי מוצא כתובת, מקומות הפועלים להפצת האור.

אור החסידות שהתגלה אז בדור הראשון, הולך ומתפשט בדור השביעי לכל קצוות עולם. כיום יותר מתמיד, העולם כבר מוכן לקבלת פני משיח צדקנו.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

הופק ויצא-לאור על-ידי: האגודה למען הגאולה האמיתית והשלימה
טלפון: 03-658-4633 | ואצפ: 053-489-5082 | דוא"ל: office@hageula.com
אתר אינטרנט: www.hageula.com | ת.ד. 3084 בת ים עיר הגאולה

האגודה למען
הגאולה
האמיתית והשלימה

